

κροτοῦτι παταρίοις, ἀπολέγοντας εἰς διαφόρους θελάσσας. Καὶ οἱ μὲν ποταμοὶ τῆς Λάπονος βρίθουσιν ιχθύων πολυειδῶν, αἱ δὲ παρὰ αὐτὴν θάλασσαν παρέχουσι πλούσιαν σῆραγγα φαλαινῶν,

καὶ συλιόρων, καὶ ἄφεν. Ἔχει δὲ καὶ μεταλλεῖα σιδήρου, γαληκοῦ, ψευδοργύρου, ἀρσενικοῦ, καὶ χρυσοῦ. Ἄρκτοι, λύκοι, ἀλώπεκες, ἐνυδρίδες, ἵπποι, λαφροὶ καὶ ἄλλα ζῷα ἐνδισιτῶντα; εἰς τὰ δρεινότερα μέρη αὐτῆς. Ἐἰς καὶ μέντη ἔκειθεν τοῦ πολικοῦ κίκλου ἡ Λαπτονέα, εἰναὶ κατεψυγμένη κατὰ τοὺς εννέα μῆνας τοῦ ἑταῖρος τοὺς δὲ λοιποὺς τρεῖς ὁ καίσαν καθίσταται ὑπερβολεικώτατος. Μή Οὐαρδούσιος ἡ ημέρα ἔχει διάσκειν ἢ οὐδομάδων, ὅμοιας δὲ καὶ ἡ νύξ.

Οἱ Λάπονες, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν Φιννικὴν φυλὴν, δέν εἶναι πλέον τόσῳ μικρόστιμοι ὅσῳ περιεγράφοντο ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων παριηγητῶν διότι, ἀναιγθέντες, γάρεν εἰς τὴν ἐμπορίαν, μετὰ τῶν Νορούηγίων καὶ Φιννῶν, καὶ συγγενέσαντες μετ' αὐτῶν, ἀπωλεσαν τὴν πρότον τύπον τῆς φυλῆς των. Ἐν γένει δὲ εἶναι πολύταρχοι καὶ μελάγγροις, καὶ ἔχουσι χαρακτῆρας Μογγόλων ἀφ' ὧν, ὡς ὑποτίθεται, κατάγονται. Οτε οἱ ἀσιατικοὶ λαοὶ κατέκλυσαν τὴν Εύρωπαν, οἱ Λάπονες, ὡς φαίνεται, κατέρυγον εἰς τὰς ἑρίμους ἐκείνας προτιμήσαντες τὴς εὐζωΐας τὴν θαυμίαν.

Οἱ βίοι αὐτῶν εἰναι ἐξ ἀνάγκης νομεδικός· διότι, ἀφοῦ ἔχουσι ληθῆ ἡ ἀλιεία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ισπελάφων ἐξ ὧν τρέφονται, μεταβαίνουσιν εἰς ἄλλα μέρης διὰ νὰ εὑρωστι νέαν θήραν. Ἰδού διὰ τί καὶ αἱ καλύβαι των, εἰν μίᾳ περιστάνεται εἰς τὴν παρούσαν εἰκόνα, κατασκευάζονται δι' ἀκατεργάστων κορμῶν δένθρων, καὶ σκεπάζονται μετὰ φύλλων, χόρτου, καὶ τεμαχίων πανίου. Τὸ σχῆμα αἰτῶν εἶναι, ὡς βλέπομεν, κωνοειδές, καὶ διὰ τῆς ἀνοικτῆς κορυφῆς τῆς στέγης ἐξέρχεται ὁ καπνός.

Εἰδωλοί αἴτραι ἀλλοτε οἱ Λάπονες, πιστεύουσι αἵμερον εἰς Χριστὸν, πρεσβεύοντες οἱ μὲν τὰ τῶν Ὁρθοδόξων οἱ δὲ τὰ τῶν Λουθήρων. Φοροῦσιν ἐνδύματα μαλλιωτὰ λευκὰ ἡ κυανᾶ, πεποικιλμένα διὰ κεντημάτων καὶ διὰ ταινιῶν ἐρυθρῶν, κατρίνων ἡ πυρσίνων. Εχοντες καὶ τὴν κόμην μακράν. Επειδὴ δὲ καὶ τὸ ἐνδύματον καὶ οἱ χαρακτῆρες τῶν γυναικῶν ὅμοιοι ζουσιν εἰς ἄκρων πρός τὰ τῶν ανδρῶν, δυσκόλως διακρίνονται τὰ δύο φύλα. Εἶναι ἔκδοτοι εἰς τὴν ῥάκοποσίαν, εἰς τοισῶν μάλιστα θυμόν, βοστε σπανίως εὔρισκεις λάπονας νηφαλίους.

Η παράδοσις τῆς πρὸς ἀλλήλους πίστεως τῶν συζυγῶν δὲν θεωρεῖται ὡς καὶ παρ' ἡγένη μετὰ τῆς αὐτῆς μίστης σύντονος.